ANUL I No. 120 | 4 PAGINI 2 LEI | Marți 2 Decembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău Strada Mihai Eminescu, 19 Telefon 307

O comunicare de mare însemnătate istorică

Seria mai multor articole publicate în unul din cotidianele noastre, de către d. dr. Lupu, a dat prilej academicianului Ion Brătescu - Voinești să-și anunțe o importantă comunicare la Academia Română, în care se va ocupa despre limba Dacilor. D-sa pleacă dela premize foarte puțin cunoscute și de sigur că această comunicare va fi comentată la timp, cu atât mai mult cu cât, după cum am spus mai sus, ea se bazează pe ceva nou; noutate pe care scriitorul Brătescu-Voinești o numește atât de plastic „o petiție de principii".

Fondul viitoarei comunicări va forma însăși credința academicianului, pe care și-o formulează astfel: „Noi nu suntem numai urmașii Romei, — limba noastră nu ne-a fost adusă nici de ostașii lui Traian, nici de coloniștii veniți din Italia înainte sau în urma cuceririi Daciei dimpotrivă Roma a fost întemeiată de oameni plecați de aici în spre apus, — limba romană era forma literaturii limbii Dacilor".

Iar în privința presupusei dispariții a limbii Dacilor, d-sa precizează:

„N'a dispărut nimic. Limba specială a Dacilor n'a dispărut, pentru simplul motiv că n'a existat, — și n'a existat pentru tot atât de simplul cuvânt că Dacii vorbeau latinește".

După cum vedem „petiția de principii" devine o problemă de cea mai mare importanță în descifrarea unui trecut, pe care istoricii timpului nu l'au pus în discuție, pentrucă nu exista nici un motiv. Această sarcină și-au luat-o însă istoricii de mai târziu, cu scopul de-a așterne o cât de neînsemnată umbră de îndoială asupra obârșiei limbei române; scop pe care au reușit să-l atingă poate peste așteptări.

Dar problema pusă în discuție, sub forma cu totul nouă de către d. Ion Brătescu-Voinești, nu poate fi tălmăcită în cadrul unui simplu articol de ziar și dacă ne-a atras special atențiunea, s'a întâmplat ca și autorul rândurilor de față să-și formuleze cam tot „o petiție de principii" în paginile ziarului „Tribuna" dela Brașov, când m'am ocupat despre stabilitatea neamului românesc între Tisa și Nistru. Și, spuneam cu câteva luni în urmă că a existat o mare comunitate daco-romană, menită să formeze pavăză contra repetatelor năvăliri barbare, venite din spre răsărit. Și, mai susțineam că două au fost popoarele cari au reușit să se infiltreze în această mare comunitate: unul de origină mongolă și altul de rasă slavă. Cel de origină mongolă, fiind mai puțin numeros, a pătruns numai pe deasupra Carpaților păduroși, împrăștiindu-se apoi în voie, în pusta care făcea legătura între Daci și Romani și pe cari aceștia o părăsiseră din ordinul împăratului Aurelian; iar acela de rasă slavă,—desigur avangarda unor popoare, cu prea puțin spațiu vital față de populația pe care o încadrau în rândurile lor — a venit atât pe urma celui dintâi, cât și pe valea Dunării, ținându-i malul drept, pentru a-și întemeia sălașuri între cele două mări: Neagră și Adriatică.

Ori, cum contra acestor năvăliri comunitatea daco-romană a făcut în toate timpurile cauză comună, această mare comunitate nu putea fi formată din două popoare cu limbi deosebite, cu datini streine și cu obiceiuri cari nu aveau nimic comun între ele. De aceia comunicarea d-lui Ion Brătescu-Voinești trebuește așteptată cu tot interesul cuvenit fiind siguri că ea ne va prilejui noui comentarii în domeniul adevărului istoric, care preocupă în momentul de față toate popoarele Europei.

Al. Negură

O PORUNCĂ A CEASULUI DE FAȚĂ: AJUTORUL DE IARNĂ

Chemarea Conducătorului Statului către Țară

ROMANI,

Neamul românesc și-a făcut mărturia voinței sale de luptă, nu numai ridicându-se din ruine, dar și luptând pentru drepturi și onoare, pentru cruce și dreptate.

El s'a reașezat astfel pe linia tradițiilor strămoșești de mândrie și de luptă.

Aceeași tradiție însă, care, în timp de războiu și de bejenie aduna sub clopotnițe pe luptătorii Voevozilor, aduna în timp de pace pe săracii cari așteptau sprijinul și ajutorul blândeții.

Să ne regăsim și această tradiție creștină de milă și ajutorarea aproapelui.

Foamea și frigul își întind necruțătoare fiorii lor în sate și orașe.

Copii de muncitori trudiți stau ofiliți de sărăcie în fața părinților încremeniți de nevoi.

Iar în satele noastre orfanii și săracii așteaptă palizi bunăvoința noastră creștină și datoria noastră de români față de cei ce suferă.

Ați ajutat până azi opera Guvernului și a Consiliului de Patronaj, sprijinind cu darurile voastre stăruitoarea noastră muncă de alinare a suferinței și de mângâiere a durerii.

Trebue însă să facem din această aplecare de

MAREȘALUL ION ANTONESCU

bunătate asupra nevoiei și a durerii, a frigului și a foamei nu o întâmplare de milă, ci o organizare de viață națională.

Am hotărît nu numai să fac un apel cald pentru toți cei ce pot să înțeleagă suferința și durerea ci să dau și o poruncă tuturor celor cari trebue să dea din avutul lor pentru a sprijini pe cei cari n'au.

Dar am decis să facem o operă anuală, în care o adevărată campanie națională de adunare a tuturor darurilor și de sprijinire a tuturor nevoilor să poată să intre în tradiția noastră românească.

Am încredințat Consiliului de Patronaj această sarcină de a organiza opera de colectare a ajutoarelor și de distribuire a lor, operă pe care o numesc

„AJUTORUL DE IARNA"

Nu este aci numai o acțiune samariteană de bunătate creștină și de blândețe omenească aplecată asupra nevoiei, a durerii și a frigului, ci este porunca națională a justiției care cere bogatului să înțeleagă pe cel sărac, pentru ca săracul să-l apere pe cel bogat.

Această înfrățire de dreptate socială trebue să fie înfăptuită prin ajutorul pe care îl instituim și la care trebue să contribue toți acei cari au minte de români și suflete de creștini.

Nu vom putea să ne îndreptăm Neamul decât întărindu-ne rassa și nu vom putea zidi rassa pe sărăcie ofilită și pe muncă trudnică și goală.

Pentru Neam și pentru Christos, pentru binecuvântarea lui Dumnezeu și a istoriei,

ROMANI,

Sprijiniți acest ajutor, dați din obolul vostru orice aveți, tot ceeace trece peste nevoile voastre și apasă asupra inimii voastre de creștini:

Sprijiniți pe înfometați și săraci;

Fiindcă sprijiniți Neamul, fiindcă vă sprijiniți singuri.

MAREȘAL ANTONESCU
București, 1 Dec. 1941

MIHAI VITEAZUL

„Toți trebue să păstrăm încrederea în drepturile neamului, să ducem o luptă de credință, de muncă și de jertfă, și, prin jertfă să ne câștigăm dreptatea. Fiindcă dreptatea străjuește lumea. Și dreptatea lumii va fi dreptatea noastră".

(Mareșal Antonescu)

FRONTUL CELOR RĂMAȘI ACASĂ...

Frontul pentru eliberarea Patriei de încălcarea celor fără Dumnezeu și fără lege, curățind ca de omizi grădinile Bucovinei și ale Basarabiei, merge din zi în zi, cu jertfe și victorii, de care secolii vor vorbi, tot înainte.

Ingerii Domnului îi călăuzesc pe bravii noștri ostași și Sfânta Cruce le arată drumul biruințelor.

Vitejia românească ne-a spălat multă rușine și ne-a șters multe fărădelegi. Țara răsuflă mândră și curată, iar sănătatea morală ne înflorește obrajii, pălmuiți de ticăloșiile de eri.

Un alt front, însă se cuvine azi să conlucreze cu același fierbinte dragoste și adâncă înțelegere. Este frontul celor din urmă, frontul luptătorilor fără arme.

Ne simțim cu toții mobilizați în slujba patriei, în slujba cumințeniei și-a demnității. Să ne simțim și să ne facem demn de jertfa celor ce-și dau viața pe frontul de luptă, noi ce suntem pe frontul de muncă. Fiecare la rostul și postul nostru, să ne facem datoria în așa măsură și'nțelegere încât să-i ajungem pe eroii armatelor, cu eroismul nostru cetățenesc.

Piară dintre noi orice îndoială orice urmă din amintirea păcatelor de ieri.

Orice român, astăzi trebue să fie un luptător conștient de idealurile și rosturile sfinte ale ceasului de față.

Să găsim fiecare în noi, — mândria unei națiuni care să dovedească lumii întregi că nu numai că știe să lupte pentru biruința totală, dar știe să muncească și să conlucreze pentru trăinicia triumfului suprem.

Noi n'avem dezertori, la noi nu are cine să mânjească steagul patriei — dar sunt în armata din dosul frontului, destui venetici cari stau la pândă și cu inima înăcrită de biruințele noastre, sunt cu ochii și cu gândul la dușman.

Pe aceștia să-i descoperim și să-i eliminăm din rândurile noastre ca pe niște putregaiuri.

Iar noi, românii adevărați, cei cari suntem una în suflet și'n simțiri cu cei ce luptă, — noi părinții și copiii celor ce mor luptând, să fim la aceiași înălțime.

Hărnicia îndoită în munca de orice fel, ordine desăvârșită, ascultare și supunere, — iată datoriile tuturor celor ce nu avem o armă în mână. Avem însă o altă armă, aceia a muncii de folos obștesc, a împlinirii datoriei, a cumințeniei și ascultării. Și astfel sângele vărsat la hotarele patriei, va fi cinstit de noi toți, printr'o luptă la fel de mare: a consolidării și a muncii creatoare prin disciplină și ascultare.

Și așa va înflori grădina patriei, iar pe fruntea tuturor celor ce trăim aceste zile mari, va fi cu mândrie purtată cununa biruințelor și din afară și dinăuntru.

Frontul celor rămași acasă să nu fie mai prejos de mărei ca al celor dela hotare.

E nu numai un îndemn, ci o sfântă datorie.

Pr. Petru Gh. Savin

GRIJA MAREȘALULUI PENTRU APROVIZIONAREA POPULAȚIEI

Hotărârile de eri ale Consiliului de Miniștri

COMUNICAT

Sâmbătă 29 Noembrie a. c., s'a ținut un Consiliu de miniștri Economic și de aprovizionare, sub președinția domnului Mareșal Ion Antonescu, la care au participat d-nii: general D-tru Popescu, ministrul afacerilor interne; general I. Sichitiu, ministrul agriculturii; general N. Stoenescu, ministrul finanțelor; I. Marinescu, ministrul economiei naționale: general C. Pantazi, subsecretar de stat la ministerul Apărării Naționale; general Eugen Zwiedeneck, subsecretar de stat al românizării; A. Pană, subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii; Mircea Vulcănescu, subsecretar de stat la Ministerul Finanțelor; general C. Constantin subsecretar de stat la ministerul Finanțelor; general C. Constantin, subsecretar de stat la aprovizionarea armatei și populației civile; Gh. Minescu, director general al Incop-ului; general C. Florescu, primarul general al Capitalei; general N. Bădescu, comisarul general al aprovizionării cu lemne; general Rodrig Modreanu și colonel C. Siretanu, directorul intendenței.

1. D. general C. Constantin a expus situația aprovizionărilor și a arătat măsurile luate, de acord cu primăria Capitalei și Ministerul Economiei Naționale.

2. Pentru înlesnirea aprovizionării populației Capitalei, Consiliul a hotărît ca transporturile de păsări tăiate din Basarabia și Bucovina să fie complet libere.

3. Pentru o cât mai bună informare a Guvernului, asupra producției, d. Mareșal Antonescu a ordonat ca datele statistice cerute de diferitele departamente să fie culese de Institutul Central de Statistică, în colaborare cu autoritatea interesată.

4. D. Mareșal Antonescu a ordonat ca să fie trimis în lagăr, amendat și dat judecății un fabricant dela Cisnădie care a vândut pături pentru export, deși acest articol este blocat.

5. D. I. Marinescu a expus măsurile luate și proectele întocmite pentru: majorarea producției de pește prin modernizarea pescuitului marin; construirea unui nou abator la București și a unei rețele generale de frigorifere: înființarea unei rețele de untării; valorificarea fructelor și legumelor prin Incop și firme particulare.

6. D. general N. Bădescu a expus situația aprovizionării cu lemne a Capitalei și orașelor de provincie, arătând și mijloacele pe care le are la dispoziție pentru activarea transporturilor.

PREȚIOASE LUCRĂRI PRIVIND ISTORIA MUNTENIEI, MOLDOVEI ȘI TRANSILVANIEI

Cunoscutul profesor dela Universitatea din Sibiu: dr. Ioan Lupaș — a publicat 3 volume din colecțiunea sa de Studii conferințe și comunicări istorice.

Volumul 1 și 2 cuprind numeroase studii de filozofie și metodologie a istoriei, chestiuni din istoria Munteniei, Moldovei și Transilvaniei, precum și unele studii de istorie universală.

Iar volumul III, apărut anul acesta în Sibiu, cuprinde pe lângă 5 studii relative la istoria Munteniei, 13 studii relative la chestiuni și personalități istorice proeminente din trecutul Transilvaniei.

Intreagă colecțiunea istorică a profesorului Lupaș, care într'o notiță dela sfârșitul volumului III anunță și apariția volumului al IV-lea, este atât de bogată în momente de dramatism sguduitor ca și în capitole de înaltă valoare educativă — în sens religios, moral și patriotic — încât aceste volume ar trebui să aibă o circulație cât mai largă printre toți intelectualii români.

INDEMNUL I. P. S. PATRIARH CĂTRE CLERUL ȘI POPORUL BINECREDINCIOS AL ROMÂNIEI, PENTRU AJUTORUL DE IARNĂ

Iarna a sosit.

Anul acesta a sosit prea de timpuriu și în mijlocul atâtor strâmtorări și neajunsuri sufletești și trupești, că suntem datori nu numai să gândim, dar să și venim în ajutorul celor săraci.

Copiii așteaptă îmbrăcăminte, hrană și căldură;

Văduvele și orfanii scumpilor eroi, care și-au sacrificat viața pentru Țară, cer ocrotirea recunoscătoare a celor rămași în viață;

Părinții se străduesc din răsputeri să împlinească cele mai de seamă datorii față de căminul familiar;

Oropsiții vieții, la marginea desnădejdii, întind mâinile;

Cu toții așteaptă cele de folos la bună vreme.

Se cuvine ca noi, cei ce suntem în căminuri îndestulate, să deschidem inima, ca toți să se bucure de bunătăți.

Cu necurmată grije de Părinte, pe care o port fiilor mei, îndemn pe toți Românii, fii aleși ai dreptmăritoarei noastre Biserici, să dea pilda iubirii și în aceste clipe de încercare și să se ajute unii pe alții, cu încredințarea că numai așa vor împlini porunca Domnului.

Iubit cler al bisericii străbune,

Sfânta noastră Biserică, al cărei slujitori v'ați învrednicit a fi, ocrotește cu iubire de mamă pe toți fiii săi, fără deosebire de stare socială.

Ea a găsit în toate vremurile, oricât de aprige au fost, mângâiere pentru cei ce sunt întru necazuri. Fiți pururea îndrumătorii păstoriților voștri cu cuvântul, dar mai ales cu fapte, aducându-vă pe voi pildă de ajutorare și alinare, tuturor celor ce se află în necazuri și lipsuri de tot felul.

Dragoste mai mare nu puteți arăta, decât dacă veți pune chiar și sufletul vostru ca preț pentru mântuirea turmei din nevoi.

Consiliul de Patronaj, de sub conducerea d-nei Maria Mareșal Antonescu, a pornit o nouă lucrare de alinare a celor ce sunt în suferință, întemeind „Ajutorul de iarnă", o nouă instituție, menită a strânge rândurile tuturor bunilor creștini și a-i îndemna pe calea de omenie și dărnicie a tradițiilor noastre străvechi.

Instituția se organizează în toate orașele și satele Țării, pretutindeni unde se află credincioșii Bisericii noastre, cu scopul de a stâmpăra foamea și frigul și de a strânge daruri, în bani și în natură, pentru cei ce sunt în neputință de a câștiga un trai omenesc. Lucrarea ei începe la 1 Decembrie, cu norme stabilite.

Vă îndemnăm din toată inima să sprijiniți instituția de ajutora-

(Continuare în pag. II a)

Solemnitatea ridicării Sf. Cruci pe Catedrala Ortodoxă a Chișinăului în ziua de 23 Noembrie a. c.

D. PROF. MIHAI ANTONESCU IN AUDIENȚĂ LA FUEHRER

BERLIN 29 (Rador). — D. Prof. Mihai Antonescu, președintele ad-interim al consiliului de miniștri român, a fost primit de Fuehrer în ziua de 27 Noembrie, la ora 17.45. La venire, d. prof. Mihai Antonescu a trecut în revistă compania de onoare, în fața palatului Cancelariatului Reichului. Părăsind palatul, d. prof. Mihai Antonescu, a fost din nou salutat de compania de onoare.

IN REVEDERI CU INALȚII DEMNITARI AI REICHULUI

BERLIN 29 (Rador). — In ziua de 26 Noembrie, d. prof. Mihai Antonescu, președintele ad-interim al consiliului de miniștri român, după ce a luat parte la dejunul oferit de mareșalul Goering, dela orele 17 până la orele 19, a rămas într'o lungă audiență cu mareșalul Goering.

Seara, d. prof. Mihai Antonescu a fost primit de d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului.

In cursul zilei de 28 Noembrie, d. prof. Mihai Antonescu a vizitat pe d. dr. Funk, ministrul economiei Reichului.

Tot în cursul aceleiași zile, d. prof. Mihai Antonescu a avut o lungă întrevedere cu d. dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului, iar după amiază d-sa a primit în audiență particulară pe d-nii miniștri subsecretari de stat Weizsecker și Woermann, precum și pe d. dr. Schmidt, directorul presei din ministerul afacerilor străine.

In zilele de 25, 26 și 28 Noembrie, d. prof. Mihai Antonescu a primit pe d. ministru dr. Clodius, cu care a lucrat în cadrul negocierilor germano-române.

D. prof. Mihai Antonescu a fost deasemeni vizitat de mai mulți miniștri străini primind și o delegație a reprezentanților presei din Berlin.

D. prof. Mihai Antonescu a luat parte la dejunurile oferite de d. ministrul von Ribbentrop, la ceaiul oferit de mareșalul Goering și la dejunul dat de Fuehrer în ziua de 27 Noembrie, precum și la întrevederile colective dintre oamenii de stat străini aflători la Berlin și conducătorii Reichului.

*

BERLIN, 29 (Rador). — D. Mihail Antonescu, președinte ad-interim al consiliului de miniștri român, a părăsit, Sâmbătă la ora 10.30, capitala Reichului.

Inainte de plecare, d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, a venit la hotelul Adlon, unde era găzduit d. prof. Mihail Antonescu și l-a condus la gara Anhalt, unde, după ce a trecut în revistă compania de onoare, l-a salutat în mod cordial, la urcarea în vagon.

PENTRU RĂSPÂNDITORII DE SVONURI FALȘE

COMUNICAT

Președinția Consiliului de Miniștri comunică:

O avalanșe de svonuri, toate false, s'a lansat asupra Capitalei. Lume usuratică, evrei și acei cari cad necontenit victime propagandei dușmane, le poartă din ureche în ureche, din casă în casă, din oraș în oraș.

Toți cetățenii serioși sunt rugați să-și reamintească, că dela schimbarea regimului, concomitent cu aplicarea măsurilor de românizare, după rebeliune, precum și în timpul campaniei în contra bolșevicilor, au circulat cele mai fantastice informații și să se gândească câte din acestea au corespuns adevărului.

Bunii români sunt făcuți atenți să nu devină unelte inconștiente ale acelora cari au interes să zdruncine rezistența morală și admirabila unitate sufletească a neamului. Ei sunt rugați să reacționeze, după cum trebue, împotriva celor ce îi alarmează cu știri care totdeauna se desmint singure, fiindcă este și aceasta una din armele cu care dușmanii realizează slăbirea noastră și pregătesc astfel înfrângerea noastră.

A crede tot ce se spune și a colporta și comenta toate svonurile, însemnează pur și simplu a le face jocul.

RESTITUIREA RECHIZIȚIILOR CĂTRE PROPRIETARI

COMUNICAT

Prin deconcentrarea a o parte din unitățile armatei, Marele Stat Major a dat dispozițiuni ca rechizițiile hipo (cai, căruțe, hamuri) aflate asupra acestor unități, să fie restituite proprietarilor.

S'au luat măsuri ca toate aceste rechiziții să fie restituite proprietarilor în bună stare; deasemenea să se despăgubească locuitorii, ai căror cai au murit pe front, dându-se cai proprietatea armatei în măsura disponibilului.

Sunt însă unii locuitori cari refuză primirea cailor dela unități sub diferite pretexte.

Față de aceasta, Marele Stat Major a dat ordin unităților, ca rechizițiile să fie restituite proprietarilor prin autoritățile comunale respective, încheindu-se cuvenitele procese-verbale. In caz de refuz din partea proprietarilor, se va face aplicarea art. 65 din Legea asupra Rechizițiilor, care prevede pierderea dreptului de proprietate și a oricărei despăgubiri, retrăgându-se bonurile de rechiziție.

In cazul când locuitorii refuză restituirea bonurilor de rechiziție ce posedă, ele vor fi anulate, astfel că nu vor avea nici o valoare, chiar dacă rămân asupra locuitorilor.

FILMUL ROMÂNESC LA ODESA

De câteva zile la Odesa, prin îngrijirea Direcției Propagandei, de pe lângă Guvernământul Transnistriei, și a plutonului de propagandă M. C. G., au fost puse în funcțiune cinematografele: „Doina", „Azi" și „Dacia", rulând filme românești, jurnale de front O. N. C. și U. F. A., precum și o serie de filme documentare, care stârnesc interesul și entuziasmul populației civile.

Cu câtă dragoste cetățenii marelui oraș își strâng ochii înlăcrimați de bucurie pe pânza albă a ecranului românesc, odihnindu-și luminile, fie sorbind cu nesaț scene din frământata noastră istorie, fie entuziasmându-se de viața patriarhală a românilor din Munții Apuseni sau Bucovina.

Scăpați de jugul hidrei roșii, locuitorii Odesei nu știu cum să-și exprime mai bine profunda mulțumire care le inundă sufletele, primind cu aplauze frenetice orice scenă, în care eroismul soldatului româno-german apare în lumina lui adevărată și epopeică.

INDEMNUL I. P. S. PATRIARH CĂTRE CLERUL ȘI POPORUL BINECREDINCIOS AL ROMÂNIEI, PENTRU AJUTORUL DE IARNĂ

(Urmare din pagina I-a)

re, pusă în slujba Țării și aproapelui nostru.

Stați în fruntea acestei lucrări așa cum se cuvine unor păstori duhovnicești și nu uitați adevărul sfânt al Scripturei, de Dumnezeu insuflețită: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe singurul său Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, L-a dat pentru ea". Cine zice: „Iubesc pe Dumnezeu, dar urăște pe fratele său, mincinos este".

Amintiți poporului român și fiilor mei sufletești, cu timp și fără timp, graiul Mântuitorului:

„Flămând am fost și mi-ați dat să mănânc; însetat și mi-ați dat să beau; străin și m'ați primit; gol și m'ați îmbrăcat; bolnav și m'ați cercetat; în temniță și ați venit la mine".

Mângâiați pe cei ce și-au plecat inima, spre fapta de bine, cu răsplata dată de Mântuitorul celor ce și-au împlinit sfintele datorii: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre frații mei mai mici, Mie ați făcut".

Iubit cler și popor român,

Ajutați pe aproapele vostru acum, când are trebuință de ajutor; mângâiați-l întru suferințele lui; ridicați-l dacă a căzut; iertați-l dacă v'a supărat și vă rugați pentru el dacă v'a prigonit.

Cu ochii țintă la hotarele Țării, unde se jertfesc vieți și se pecetluește destinul de veacuri al poporului român, cel cu dare de mână, ca și cel ce au mai puțin, să deschidă baerele inimii și așa, „Intr'o inimă și într'un cuget", să sporim cu dragoste darurile lui Dumnezeu.

Eu vă binecuvântez, cu dorirea ca lucrul institutiei „Ajutorul de Iarnă" să înfăptuiască și să culeagă cele mai bune roade pentru Țara românească și robustetea sufletească și trupească a fiilor ei. Dărnicia voastră să fie răsplătită de Domnul îndurărilor și al milostivirii cu Harul său bogat.

Binecuvântarea lui Dumnezeu să fie cu voi cu toți.

NICODIM

Patriarhul României

NECULAI VOLINTIRU, UN EROU

Cu Neculai Volintiru, m'am întâlnit într'o după amiază de toamnă pe străzile Iașului. Nu-l cunoscusem mai demult. Pe atunci, vechea cetate a Culturii semăna foarte de aproape cu Haidelbergul german, mai ales pentru atmosfera aceea de viață studențească larg desfășurată. Vântul, o briză ușoară de pe Copou, cobora pe bulevardul Carol, dulce cu oboare de fructe pârguite, aducând cu el parcă toată bogăția grădinelor de pe creastă. Lui Neculai Volintiru îi întinsesem mâna prietenește, numai cu o ușoară nuanță de anonimat în gest.

Imi răspunsese simplu, venind parcă dintr'o lume, unde personalitatea oamenilor se remarcă dintr'odată. Largă și cu foarte multă datorință. Mâna lui o strânsese pe-a mea volnic, ca un haiduc care supraviețuia peste sute de ani de istorie să împlinească o prezență albă, conturată pe liniști de îndreptare fatidic.

Il privisem cu admirație caldă și în ochii lui cari scăpărau de entuziaste lumini, am încercat să găsesc pe omul care reușise să încălzească prietenia dintr'odată. Nu știam de unde vine. Un fluid necunoscut se încumetase să ne lege printr'o printr'o hălăduială depărtată pe străzile vechei capitale moldovenești; chiar în aceiași asfințire de zi care ne despărțise de grupul gălăgios de studenți și studente. Sorți basarabene. Dela suflet la suflet ne copleșise, strângându-ne aproape, aceiași căutare specială, în care ineditul vieții și al largului se contopea cu alt inedit; al morții și al luminii. De sus, holada noastră începuse să fie învăluită de privirile timide ale felinarelor și reclamelor luminoase care se aprindeau în seara ce se cobora tot mai stăruitoare peste oraș.

— N'am să mă mai adresez cu formule de politeță stupidă. Am să-ți spun simplu: Neculai! Și să-mi spui tot așa. Știu de mult cum te chiamă după numele de botez. Mi-a vorbit văru-tău și ți-am citit cartea apărută. E slabă, dar lasă să se întrevadă semne bune".

Remarca lui nu m'a supărat. Din seara aceea am devenit prieteni. Anii ulteriori de vaic și de studenție i-am petrecut împreună. Departe de orice grupare politică, credea într'o Basarabie pe care o voia și care trebuia să se împlinească. Realitatea politică de atunci îl desgusta. Pentru Basarabia din vestul lui ar fi voit oricând să moară.

— Numai așa prezența lui ar fi utilă pe pământ. Numele meu are ceva haiducesc în el, iar sufletul mi-i și mai mult nealterat. După câțiva ani ne-am despărțit. Fiecare plecase la rosturi care uneori mergeau prost.

28 Iunie 1941 ne-a găsit răzleți și numai o singură dată ne-a fost dat să ne vedem. In acelaș Iași, dar parcă mai reumatic și mai bătrân.

— Vezi, măi Necula i?! Am avut dreptate. Perversitatea sufletului a bătrânețului și a politicii lor de partid ne-a pierdut Basarabia!

Nu-i răspunsesem. Duceam cu noi spre Universitate, acolo unde ne chemau amintirea anilor de demult niște pași grei. Parcă ne erau picioarele de plumb. Graiul tăcuse și numai sufletele vorbeau ca pentru o mare și neașteptată despărțire.

Seara m'a condus la gară. Pe peronul înțesat de lume, ne-am sărutat dar nu murește. Ca doi oameni cari nu știau dacă vor mai avea norocul să se vadă. Era îmbrăcat în uniformă de cavalerist. Sublocotenentul îmbrățișase și strânsese la piept pe sergentul de infanterie cu o pornire nebună și necunoscută.

Am mai vorbit după aceea la geamul compartimentului de clasa III-a a unui tren accelerat care mă ducea la București. Când trenul s'a pus în mișcare i-am auzit ultimele cuvinte:

— Drum bun, Neculai și noroc.

Războiul nu începuse și nici nu era de gând să înceapă. Pe atunci Mareșalul Antonescu își pregătea numai flăcăii pentru ziua unei drepte și istorice ofensive. Nu ne-am mai văzut însă. Sărutul lui a fost sărutul despărțirii definitive.

Când a venit însă reparatorile de te de departe să-și spună cuvântul cu pușca, pe mine mă mobilizase la Propagandă națională. Sublocotenentul Neculai Volintiru plecase cu regimentul departe, acolo unde tunul începuse văpăile lui de foc și de sânge.

N'am primit nici un rând. Ostașul n'avea timp să scrie cu condeiul. Scria în cartea neamului cu bravură. I-am urmărit de aproape fiecare destoinicie și-mi părea rău că nu-s alăturea de el. Norocul meu mi se părea o rușine și într'o zi am aflat lucruri dureroase pentru prietenia din trecut. La Novola Ostanovca, în zi de 5 Septembrie, Neculai Volintiru căzuse eroic.

Copleșit de moartea lui eroică am încercat zadarnic să scriu ceva despre el. Sufletul meu însă i se adresa adesea dincolo pe altă lume. Mi-a dat de dincolo, din pământ poruncă poate să-i păzesc fruntariile pe cari le clădise cu pieptul său, poate să-i păzesc crezurile pentru care voise cu atâta ardoare să moară și în slujba cărei-a murise așa cum puțini dintre orbeții politici de tristă amintire au știut să moară.

In nopțile mele destinate amintirii și prieteniei ce ne legase, îi vedeam majestatea umerilor lui largi și fruntea țintată de glontul ucigaș. Ochii lui aveau o lucire învăcată și caldă. Aveau porunci și sfaturi multe peste care nu se putea trece.

— „Lasă, măi Neculai, nu mă mai mustra. Voiu păstra sfințenia faptei tale și-ți voiu justifica prietenia pentru o făgăduință ulterioară, dincolo [illegible] alte fruntarii de apărat".

Neculai V. Coban

SOLEMNITATEA SFINȚIRII CRUCII LA CATEDRALA CHIȘINĂULUI

Duminică 23 Noembrie a. c. Chișinăul a fost în mare sărbătoare. Catedrala orașului, la reconstrucția căreia se lucrează zi și noapte, a fost încununată cu sf. cruce.

In urma incendierii Catedralei de către slugile satanei, acestei mărețe biserici i s'au pricinuit stricăciuni grozave. Din toată frumusețea și bogăția ei de odinioară, n'a rămas decât altarul dinspre miază zi unde se fac slujbe zilnice — încolo: cenușă și scrum.

Falnica cupolă ce domina tot orașul a fost mistuită în întregime de flăcări, iar crucea cea mare care-și trimitea stânteierile sale de lumină la distanță de kilometri, stătea gata să cadă.

S'au găsit însă oameni arzând de însuflețire pentru lucrul Domnului. Și cel dintâi ctitor al refacerei Catedralei s'a făcut însuși cel dintâi ctitor al refacerei Catedralei s'a făcut însuși cel dintâi ostaș al Țării: Mareșalul Ion Antonescu.

Alături de d-sa și-au înscris numele: d. general N. Ciupercă, d. general C. Voiculescu-Guvernatorul Basarabiei și alți bravi ostași și oameni de bine.

Astfel datorită zelului și grijei permanente a Inalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Locotenent Efrem, Catedrala din Chișinău progresează în fiecare zi.

SOLEMNITATEA RIDICĂRII SF. CRUCI

In ziua de Duminică 23 Noembrie populația credincioasă a capitalei Basarabiei s'a putut bucura, participând la solemnitatea ridicării sfintei cruci pe cupola înaltă a Catedralei.

Autoritățile locale au fost de față. Insuși d. general C. Voiculescu, Guvernatorul provinciei și Președintele Comitetului de restaurare a Catedralei a ținut să ia parte la această vibrantă solemnitate. Alături de d-sa s'a remarcat prezența d-lui primar al Municipiului Chișinău, colonel Dobjanschi și ale altor reprezentanți ai autorităților civile și militare.

După terminarea sf. Liturghii Inalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Lt. Efrem înconjurat de un sobor de preoți, a pășit în fața crucii, așezată frumos în fața Catedralei. La începutul oficierii slujbei de sfințire a sfintei cruci, pânză albă cu lumânări prinse, după tradiția locală — a fost împărțită slujitorilor altarului și autorităților.

Inalt Prea Sfințitul Efrem stropește sf. cruce cu agheasmă, sfințind-o, iar la sfârșit rostește un cuvânt de adâncă învățătură creștinească despre semnul sf. cruci, spunând între altele: „După Dumnezeu, Mântuitorul și Maica Domnului, — chipul sf. cruci este semnul cel mai cinstit, de oare ce el este semnul mângâierii, al răbdării și al nădejdii pentru toate sufletele îndurerate. Crucea mai este și semnul biruinței și atât asupra dușmanilor nevăzuți cât și asupra celor văzuți, după cum o dovedesc faptele din trecutul istoriei cât și cele din prezent.

Iată și astăzi, ca și pe timpul lui Constantin cel Mare, cei care luptă sub semnul crucii, au biruit pe păgânii cei numeroși, care au rămas rușinați și înfrânți, cu tot armamentul lor modern și cu tot numărul mare".

Inalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Lt. Efrem aduce mulțumiri d-lui Mareșal Ion Antonescu, d-lui general C. Voiculescu, Guvernatorul Basarabiei, d-lui general N. Ciupercă și tuturor autorităților și oamenilor de bine, care dau concursul lor prețios la grabnica refacere a Catedralei, îndemnând pe credincioși să aprindă în inimele lor și mai mult dragostea pentru crucea lui Hristos.

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. UNIV. C. N. TOMESCU

D. Profesor universitar Constantin N. Tomescu, luând cuvântul, cu o impresionantă însuflețire, deapănă amintiri frumoase în legătură cu măreața Catedrală din Chișinău și arată dezastrul și ororile săvârșite de prigonitorii credinței, cari dărâmând bisericile, mințea poporul că astfel îi zidește fericirea. Dar Dumnezeu nu s'a lăsat batjocorit. Necredincioșii nebuni și-au primit dreapta răsplată dela armatele noastre române, ca poporul din Basarabia să aducă prinosul său de mulțumire lui Dumnezeu în biserici, în fața altarelor.

Mai apoi 12 lucrători, sub conducerea d-lui Inginer Cupcea, luând binecuvântarea dela Inalt Prea Sfințitul Vlădică Efrem, ridică în spate crucea împodobită cu prosoape aduse de credincioși, în greutate de 512 kgr. și înaltă de cinci metri și jumătate, și urcă încet schelele ce duc la cupolă. In fruntea cortegiului merge P.C. părinte Nicolae Grosu, șeful Catedralei, însoțit de un diacon. Lumea privește cu admirație dibăcia cu care lucrătorii se ostenesc la ridicarea sf. cruci sus pe cupola Catedralei.

La ora două jumătate p.m. crucea Catedralei din Chișinău a primit locul ei de cinste, unde a străjuit mai mult de un veac.

PODGORENI,

Nu îngropați via dacă coardele sunt înghețate, căci se rănesc și se rup ușor.

Dacă vremea se mai încălzește și coardele se desgheață, dați-vă toată silința să terminați îngropatul viței.

Când coardele rămân tot înghețate e mai bine să mușuroiți butucii, acoperind cu pământ capul butucului și partea de jos a coardelor.

CEL MAI APROPIAT COLABORATOR AL MAREȘALULUI: PROFESORUL MIHAI A. ANTONESCU

— Personalitatea ilustrului demnitar al Statului, descrisă de presa germană —

BERLIN 29 (Rador). — Ziarul „Berliner Zwolfuhrblatt" publică un articol intitulat: „Mihai Antonescu — cariera unui român", cu următorul cuprins:

„Oamenii de stat cu orizont larg din România și-au dat seama, la începutul marei campanii europene împotriva bolșevismului și a castei de plutocrați de pe bogata insulă a Angliei, care sunt popoarele cărora le aparține viitorul continentului.

Mareșalul Antonescu, Conducătorul Statului Român, a fost acela care a hotărît politica externă a țării sale în momentul decisiv și care a asigurat astfel viitorul României în cadrul nouei Europe.

Alături de Mareșal, Vice-Președintele Consiliului, profesorul Mihai Antonescu, care se găsește de mult pe drumul României naționale, est reprezentantul tipic al românismului tânăr, plin de avânt și conștient de misiunea sa.

Incă de pe timpuri, Prof. Mihai Antonescu s'a dedicat problemelor politice. Când după aceia, a făcut cunoștința Mareșalului, devenit îndată unul din cei mai apropiați colaboratori ai lui. In primul cabinet, după schimbarea de regim și instaurarea regimului național, a deținut Ministerul Justiției, ocupând apoi și alte posturi de ministru, pentru care cunoștințele sale vaste și marea putere de intuiție, l-au indicat.

După izbucnirea războiului contra Uniunii Sovietice, Mareșalul Antonescu i-a încredințat conducerea treburilor Statului.

România posedă în Mihai Antonescu un om politic puternic și energic, al cărui cunoștințe speciale și ale cărui posibilități de profundă înțelegere, promovează și ajută la înfăptuirea operei constructive a Mareșalului Antonescu.

Mihai Antonescu nu este numai un mare admirator al Fuehrerului, dar, este convins că viitorul României este legat de soarta Reichului.

„Der Angriff" publică o declarație a d-lui Vice-Președinte al Consiliului Mihai Antonescu, pe care o redă textual:

„Comunismul a fost insula iluziilor pentru cei rătăciți și ca permanentă amenințare pentru Europa. El nu va mai exista niciodată. Acesta este darul pe care marea Germanie, național-socialismul și Fuehrerul Adolf Hitler îl vor face vechei civilizații europene și lumei de mâine.

Soldatul român duce această luptă, credincios misiunei sale".

CONFERINȚA ADMINISTRATIVĂ DELA STOROJINEȚ

Pentru a contribui prin hotăriri și măsuri la fața locului, la redresarea vieții administrative și industriale în regiunile eliberate ale Bucovinei, domnul General Guvernator Corneliu Calotescu, a continuat Duminecă 23 Noembrie a. c. seria vizitelor și inspecțiilor sale oficiale.

La orele 9 dim. au început desbaterile conferinței administrative care s'au ținut la prefectura județului în prezența domnului General Guvernator, și a șefilor administrației.

D. General Guvernator, a vorbit de îndatoririle fiecărui bun cetățean, subliniind în mod categoric obligațiunile tuturor acelora, care sunt chemați, a sluji Patria, prin ocuparea funcțiunilor publice. Deviza României de astăzi trebue să fie caracterizată prin „Muncă, Cinste, Disciplină și Erarhizare". Domnia-sa a cerut, ca în spiritul unei reale colaborări, toate forțele autorităților publice să se contopească într'o singură direcție: în aceea a progresului național. După aceasta a cerut fiecărui reprezentant al serviciilor județene, să semnaleze neajunsurile respective.

Toate serviciile din cuprinsul județului, care erau reprezentate la conferința administrativă, au arătat pe baza unor date, activitatea desfășurată până acuma, precum și toate nevoile, care ar trebui satisfăcute.

Aprovizionarea județului este în general satisfăcătoare. Stocurile de porumb și zahăr sunt suficiente, totuși se va reglementa printr'o colaborare cu Institutul Național al Cooperației, aprovizionarea cu grâu, în cantități îndestulătoare. Domnul General Guvernator, luând act de situația actuală de pe piețele județului, a dispus la fața locului, ca să se trimită dela Guvernământ suma de lei 25.000 pentru repararea urgentă a unui podeț, în scop de a accelera normalizarea acestor aprovizionări.

Refacerea Uzinei electrice, distrusă de bolșevici, se va realiza de îndată ce suma necesară de lei 500000 va fi disponibilă.

Starea semănăturilor de toamnă se prezintă ceva sub nivelul normal, dar s'au luat toate măsurile, pentru ca programul stabilit de Ministerul de Agricultură și Domenii să fie îndeplinit întocmai.

In cuprinsul județului, s'a pus în funcțiune o fabrică de textile. Celelalte industrii se vor pune imediat în funcțiune când va lua ființă consiliul județean pentru arendarea bunurilor industriale.

Din raportul reprezentantului învățământului reese că școalele existente sunt aprovizionate cu combustibil și că lipsa de personal didactic se ameliorează în urma demobilizării învățătorilor. S'au luat măsuri pentru aprovizionarea cu haine și încălțămintea a copiilor săraci.

Starea sanitară a județului este bună. Nu există epidemii, iar medicamente sunt suficiente.

Bisericile sunt restaurate căci toate reparațiunile eventuale au fost făcute la timp de către Fondul Bisericesc. S'a luat în discuție situația financiară a preoților catolici.

Inaugurarea festivă a fabricii s'a început printr'un serviciu religios, oficiat de preotul comunei, care a arătat apoi însemnătatea acestui act care de acuma înainte, va lucra în spirit de muncă și credință românească.

Domnul General Guvernator a felicitat pe noul proprietar român, d. N. Mavrocordat, pentru frumoasa realizare, promițând pentru industria română din acest cuprins cel mai larg concurs.

După terminarea actului inaugural, oaspeții au fost apoi conduși prin toate instalațiile fabricei, care este construită după principiile și cerințele tehnicei din cele mai moderne.

INCADRAREA ODESEI IN RITMUL NOUEI VIEȚI ROMÂNEȘTI

ROMA, 29 (Rador). — Ziarul „Regime Fascista" publică o lungă corespondență a d-lui Mario Valaperta intitulată: „O vizită la Odesa", în care subliniază în special opera trupelor de geniu românești, care au făcut adevărate minuni, reparând distrugerile și făcând ca Odesa să apară mai frumoasă ca nici-odată.

Mai departe d. Valaperta scrie: „Soldatul român este un soldat excelent și această realitate naturală, ca și purtarea lui extrem de corectă și civilizată a cucerit admirația populației din teritoriile ocupate. Dacă Odesa există, nu este meritul bolșevicilor. Odesa s'a salvat grație trupelor de geniu și soldaților români, care au știut să neutralizeze pericolul care apăsa asupra orașului. Toate marile clădiri, portul, străzile principale, erau minate. Românii au reușit însă să curețe aceste mine".

Mai departe autorul înregistrează bogata pradă de războiu luată de români și închee astfel: „Ritmul accelerat al muncii autorităților românești, energicele măsuri luate pentru neutralizarea operei evreilor, precisa voință de a învinge în afară de operațiile militare, și pe terenul uman și civil, îmi dă impresia că Odesa va deveni la primăvară frumosul și gloriosul oraș de odinioară, când opera evreilor și a bolșevicilor nu-și începuse distrugerile".

CONFERINŢA DE PRESĂ LA GUVERNĂMÂNTUL BASARABIEI

Eri Vineri 28 Noembrie, d. Colonel Hanciu, secretar general al guvernământului Basarabiei, a convocat în conferinţă pe toţi reprezentanţii presei din Capitala provinciei noastre.

D-sa a dat o serie de îndrumări în legătură cu perfecta colaborare între guvernământul Basarabiei şi presa locală, subliniind stăruinţa ce urmează a fi depusă pentru o cât mai bună informare şi îndrumare a opiniei publice basarabene.

Au fost de faţă reprezentanţii ziarului „Basarabia", Pr. Vasile Ţepordei şi Sergiu Matei Nica, apoi d-nii: Mironescu (Curentul), Dumitrescu (Evenimentul), etc.

RECOMPENSE BINEMERITATE

I. P. S. Efrem, Arhiepiscop-Locotenent al Basarabiei, a acordat, zilele acestea, rangul de iconom stavrofor p. c. părinţi: Al. Scoznicov, consilier aferent la secţia culturală; Ioan Silvestrovici, consilier eparhial referent la secţia economică şi Leonid Sevazutchi, preot la catedrală.

Amintim cu acest prilej că toţi aceşti clerici au desfăşurat până acum o frumoasă activitate pastorală şi culturală.

Părintele Alexandru Scoznicov, este cunoscut întregii preoţimi basarabene prin munca pe care o desfăşoară pe tărâmul combaterii sectelor religioase.

In calitatea Sf. Sale de consilier referent al secţiei culturale, p. c. sa a desfăşurat o rodnică activitate, supraveghind multă vreme tipărirea revistei „Misionarul".

In timpul refugiului, P. C. sa a fost utilizat în calitate de consilier pe lângă Sf. Mitropolie a Olteniei unde deasemenea a depus o muncă deosebită pe tărâm cultural.

Păr. Ioan Silvestrovici a împlinit 25 de ani de rodnică activitate pe tărâm pastoral cultural-misionar, social şi naţional.

P. S. sa este ucenicul marelui protoereu iconom stavrofor Al. Baltaga, deportat de bolşevici în Siberia şi colaboratorul apropiat al P. P. C. C. păr. I. Ştiucă, P. Cuciujna, Th. Dumbravă, Al. Burjacowski, etc.

I. P. S. Efrem, apreciind calităţile de organizator şi aptitudinile sf. sale în ramura economică, l-a delegat cu girarea secţiei economice a Arhiepiscopiei, acordându-i şi rangul de iconom stavrofor.

Păr. Leonid Şevazutchi este un preot tânăr care dă dovadă de mare putere de muncă. S. sa a activat îndeosebi pe tărâm şcolar, fiind mai mulţi ani în şir profesor la şcoala de cântăreţi.

Incetarea circulaţiei monetelor metalice de nichel de 50 şi 100 lei

COMUNICAT

Ministerul de Finanţe aduce la cunoştinţa publicului că în conformitate cu dispoziţiile legale, pe data de 1 Decembrie a. c. încetează termenul de preschimbare a monetelor metalice de nichel de 50 şi 100 lei, retrase din circulaţie.

După această dată ele vor fi primite numai în plată de impozite până la 31 Decembrie 1941, după care dată aceste monete nu vor mai avea nici o valoare.

DIN TRUCURILE CRIMINALE ALE BOLŞEVICILOR

Prefectura jud. Ismail a comunicat Guvernământului Basarabiei că la 20 Nov. a. c., în localul Primăriei din Tg. Bolgrad s'a produs explozia unei mine puse de bolşevici. Cu această ocazie a fost dărâmată o parte a imobilului, fiind rănit un singur copil ce se afla prin apropiere.

Aceeaşi prefectură raportează că la 17 Noembrie, cu prilejul lucrărilor de curăţire a sobelor din local a fost găsită în una din sobele din sala de consiliu o ladă cu explozive, având alături un ceasornic legat cu fire directe cu fundul lăzii.

Cazurile relatate mai sus demonstrează că bolşevicii în retragerea lor au recurs la diferite manopere criminale, în scopul bine definit de a provoca acte de distrugere şi moarte.

Guvernământul Basarabiei a comunicat aceste fapte instituţiunilor din sub ordine, cerând luarea tuturor măsurilor ca absolut toate autorităţile să cerceteze amănunţit localurile ce ocupă, spre a constata dacă nu cumva mâinile criminale ale bolşevicilor au procedat la fel şi în alte părţi.

In cazul când s'ar descoperi explozive, Guvernământul cere să fie chemaţi specialişti în materie pentru ridicarea lor.

Incadrarea membrilor corpului didactic, rămaşi sub ocupaţia sovietică în Basarabia

Directoratul Invăţământului din Basarabia a trimis tuturor inspectoratelor şcolare de plasă o circulară prin care le cere trimiterea de urgenţă a tabelelor nominale cu învăţătorii, profesorii şi personalul administrativ cari au obţinut avize favorabile din partea comisiunilor de revizuire.

După informaţiile noastre, aceste lucrări sunt necesare în vederea încadrării în funcţiuni a tuturor membrilor corpului didactic, rămaşi în Basarabia sub ocupaţia sovietică şi cari n'au avut o atitudine anti-românească în timpul stăpânirii bolşevice.

De ce întârzie plecarea trenurilor din Chişinău

In ziua de 23 Noembrie, cu cinci minute înainte de plecarea trenului de Chişinău-Bucureşti, au sosit în gară 2 inspectori C. F. R. cari au mobilizat întregul personal al Serv. Mişcării, pentru a încărca în vagonul-salon tot felul de produse alimentare.

Din această cauză, trenul respectiv a întârziat 15 minute.

Instituindu-se o anchetă, organele superioare C. F. R. au dispus ca, pentru faptul de mai sus, şeful staţiei să fie amendat cu 5% reţinere din salar.

Aceeaşi pedeapsă a fost aplicată întregului personal dela Serv. Mişcării, precum şi inspectorilor în chestiune.

CRUCEA DIN NOU PE CATEDRALĂ...

Ura iudeo-comuniştilor a mers în disperarea ei până la cele mai grozave jigniri ale sufletului creştin şi românesc din Basarabia. Se cunosc împrejurările, în care Catedrala ortodoxiei răsăritene a României, din centrul oraşului Chişinău, a fost incendiată de o bandă de jidovi ticăloşi, care folosindu-se de faptul că oraşul se pârjolea în flăcările mucenicie, au stropit cu benzină şi au dinamitat odoarele sfinte şi altarele Soborului chişinăuian.

A fost ultima scăpărare de răzbunare, a celor ce au fost striviţi de vitejia oştilor Mareşalului Desrobitor şi care erau forţaţi să-şi mâne hoardele minciunii până dincolo de Volga.

In ziua de 23 Noembrie a. c. cupola macerată de unghiile răzbunării şi-a aşezat pe creştet crucea păzitoare pentru veşnicie a ortodoxismului românesc. Solemnitatea a fost impresionantă, unică, covârşitoare, iar în cuvintele P. S. Efrem Tighineanu, Arhiepiscopul Chişinăului, au răsunat din adâncimi strădaniile ce le-a depus şi simbolul ce reprezintă această înălţare de Cruce, într'un pământ în care un an întreg de zile fusese stăpânitor Satana.

S'a resfirat din cuprinsul Basarabiei până'n fundurile Transnistriei, efervescenţa religioasă din Duminica ridicării Sf. Cruci pe bolta Catedralei Chişinăului, ca o pecetluire a victoriei creştine şi române şi ca un izvod al bucuriilor viitoare.

Mistic şi profund era procesul psihologic ce se frământa în ochii tuturor celor ce urmăreau ridicarea Crucii pe frontispiciul Catedralei, aşa de profund şi de total, ca şi acela cu care întreaga românime urmărea pe cer izbânda aripilor româneşti, cu care urmăreau ostaşii din linia I-a goana fără putinţă de întoarcere a hoardelor păgâne.

Se contura în scânteierile Crucii veghea divinităţii asupra poporului scăpat de jugul durerilor, se descifra suflul înnoitor al vieţii româneşti, ce porneşte în Basarabia şi se tălmăceau în ungherele inimilor toate despovărările morale.

Crucea, pentru care şi-au dăruit sângele şi viaţa eroii românismului ajuns la culmile virtuţilor sale, este pavăza nebiruită a eternităţii româneşti în Basarabia.

GENERALUL VASILE ATANASIU

Plecat cel din urmă, se întoarce printre cei dintâi în Basarabia.-Despre lipsa de cuvânt a sovieticilor.-Documente din Iunie-Iulie 1940.-Alături de Mareşal în primele linii.-Despre luptele dela Hânceşti şi Lăpuşna.-Dela Odesa, la Chişinău, acasă

Am fost primiţi de amabilitatea d-lui Maior Pungă, după care am trecut în biroul larg unde plutea mirosul proaspăt al vopselei şi reparaţiilor depe urma dezastrului bolşevic. Camera de lucru a d-lui General Vasile Atanasiu, Comandantul Corpului III Armată Chişinău.

D. General e un bărbat înalt, chipeş, încă tânăr, cu toate însemnele bărbăţiei ostăşeşti pe piept, între care noua decoraţie pe care i-a adus-o acest război, e cea mai de seamă dintre recompensele ce le poate primi un ofiţer român: Ordinul Mihai Viteazul. Ne vorbeşte liniştit cu acele pauze de gândire ce dau tăria cuvântului. Are într'adevăr înfăţişarea unui comandant. Impresionează prin forţa înlănţuirii faptelor, pe care se vede că le-a trăit intens, începând cu Iunie 1940 şi terminând cu întoarcerea corpului ce conduce în garnizoana Chişinăului.

DESPĂRŢIREA DE CAPITALA BASARABIEI

In privinţa caracterului oficialităţii conducerii sovietice, d. general Atanasiu ne desvăluie un lucru ce trebuie să intre în istorie: bolşevicii au fost oameni lipsiţi de cuvânt. In înţelegerea ce a fost pentru cedarea Basarabiei cu scopul cunoscut de a se evita inutile şi pelatimp vărsări de sânge, cuvântul sovieticilor a fost, că nu vor trece decât printr'un singur loc şi pe un singur drum, spre a lua în ziua de 28 Iunie exclusiv oraşul Chişinău, ca o garanţie a respectării, din partea noastră, a înţelegerii. Românii, ca totdeauna, popor de bună credinţă, le-au dat libertate să treacă peste poduri şi asta a fost deajuns pentru ca haitele stepelor să se repeadă în toate direcţiile, fără să mai ţină seama de respectul înţelegerii.

In privinţa despărţirii de provincia temporar cedată în anul trecut au fost oameni care s'au rupt cu mare greutate dela acest pământ, carne din cărnea trupului României. D. general Vasile Atanasiu a fost printre aceştia: a plecat în seara de 27 Iunie înconjurat numai de câţiva ofiţeri, după ce a îngrijit să se expedieze tot ceiace era posibil a se transporta.

Peste o sută de vagoane de alimente rămase a lăsat populaţiei sărace, cu care anul sovieticii se împăunau că ei le-au făcut.

Şi tot drumul nici un evreu nu s'a apătat de maşina acestui brav comandant, de ce? Fiindcă un om hotărît inspiră respect şi teamă.

DRAPELUL SALVAT

„In ziua de 3 Iulie — ne povesteşte d. General — mă găseam la Huşi, încărcat de tristeţe, răzvrătit contra nemiloasei soarte care ne oferea în Basarabia numai dureri. Era ora 2 noaptea când sergentul de ordonanţă, un ismailean care m'a urmat plin de credinţă, a venit să mă anunţe că un plutonier vrea să-mi vorbească. Am ieşit şi în loc de unul erau şapte, toţi din regimentul 3 Vânători căzut pradă lipsei de cuvânt a bolşevismului. Fiindcă nu putea fi o situaţie mai umilitoare ca aceia pentru soldatul şi ofiţerul român de a răbda toate fără a reacţiona, având ordin să nu tragă, pe când bolşevicii căutau toate posibilităţile să ne provoace, să ne distrugă depe atunci.

Cel mai bătrân dintre plutonieri s'a descheiat la haină şi de lângă piept unde-l înfăşurase, a scos pânza drapelului regimentului său, iar decoraţiile strânse în portmoneul de lângă inimă, medaliile drapelului mi le-a înmânat odată cu sfântul tricolor, comunicându-mi trista veste, că peste o sută de ofiţeri, sunt opriţi de ruşi la Chişinău cu scopul de a ne şantaja, să le mai dăm locomotive, maşini, cai etc.

In aceiaşi noapte au plecat spre capitala Basarabiei cinci maşini conduse de şoferi olteni sub comanda căpitanului Popovici, înarmaţi cu un ordin scris în ruseşte, ca din partea României, prin care cereau să ne elibereze imediat ofiţerii şi îndrăzneala noastră a făcut minuni: sovieticii au eliberat pe toţi ofiţerii până la gradul de căpitan. Pe ofiţerii superiori i-au reţinut încă pentru un timp în vederea aceloraşi scopuri meschine ale poporului condus de bandiţi.

La prima întâlnire pe care am avut-o lângă Prut cu ofiţerii sovietici, în lucrările comisiunilor mixte, le-am spus să transmită comandantului lor dela Chişinău îndemnul de a îngriji de tot ce am lăsat, fiindcă peste un an le voi lua iar în primire...

— Alături de „svastică" ? — a scrâşnit un ofiţer comunist.

— Indiferent. Fapt este că nu voi uita niciodată pe fraţii robiţi".

DRUMUL BATALIILOR

„Intoarcerea în Chişinăul ruinat a fost un şir de lupte unele mai grele decât altele. Corpul III a avut drumul prin inima Basarabiei. Lângă Obileni, pe malul Prutului, am avut cea mai mare bucurie când am văzut drapelul românesc fâlfâind iar pe pământul Basarabiei. Acolo a venit şi d. Mareşal Ion Antonescu, până în primele linii, dând îndemn spre neostenita înaintare. După întâlnirea cu d-sa am plecat spre liniile regimentului 10 Vânători, regiment încărcat de glorie, condus de Colonelul Halunga Raul, un brav ostaş, cu care am intrat în legătură la telefon.

— Ce căutaţi aici d-le General, — mi-a spus îngrijorat colonelul. Aici, în primele linii, nu-i locul D-vs

— Acolo unde-i locul unui colonel, trebuie să fie şi al generalului său, mai ales că între noi se găseşte şi Conducătorul.

La vestea aceasta răspândită printre ostaşii regimentelor, tot curajul, tot avântul vitejilor ţărani se trezea în acel iureş care băga spaima în duşmani.

N'am învins cu armele, nici cu numărul. Amândouă acestea erau de partea inamicului. Am biruit prin încrederea în Comandantul Suprem şi prin credinţa că îi vom bate pe bolşevici, în dreptatea cauzei româneşti.

La Hânceşti şi Lăpuşna au fost lupte grele. Am biruit pe ruşi după zile întregi de frământări în sânge, îndeosebi în pădurea dintre Hânceşti şi Lăpuşna, unde i-am înconjurat pe scoborâtorii din stepă printr'o învăluire prin Stoiniceni, ordin transmis cu avionul şi executat cu o rapiditate care a surprins şi desconcentrat pe sovietici.

Sunt regimente în faţa cărora va trebui să ne descoperim totdeauna pentru bravura cu care au luptat". Şi d. General îşi aminteşte chiar şi de simplii soldaţi cu care a cucerit biruinţa. A putut observa caracterul unui camarad ca Vladimir Dumitrescu, al profesorului Rosianu, al unui avocat basarabean, toţi grade inferioare, care s'au distins prin muncă în faţa ochiului de comandant.

NAŞUL A 340 DE COPII

Cu ostaşi pentru care are cuvinte de preţuire, Comandantul Corpului III Armată a trecut Nistrul luptând până la cucerirea Odesei. Când îşi aminteşte de cimitirele, în care dorm cu miile bravii săi soldaţi, glasul său capătă nuanţe de profundă şi paternă durere.

In Transnistria desrobită a reparat cu ostaşii săi biserici şi le-a deschis şi pe cele ortodoxe prin satele româneşti şi pe cele protestante prin aşezările nemţeşti. In bisericile catolice a pus de s'au dres orgile, care au răsunat în cântece religioase după un an de părăsire.

La Taşlâc au fost botezaţi 340 de copii, naş fiind chiar comandantul corpului. Botezul urma să aibă loc în mod simbolic în apele Nistrului, dar valea era complect minată şi botezul s'a făcut la o fântână de către preotul Maior Ureche pentru ortodocşi şi un preot protestant pentru germani.

INTOARCEREA...

„E o chestie de moralitate să ne întoarcem de unde am plecat, chiar dacă am găsi numai ruine. Vom reclădi totul şi totul va fi pentru deapururi românesc" — — îşi încheie cuvântul d. General Atanasiu, privindu-ne cu dragoste adânc înţelegătoare şi adăugând:

— De acum e rândul Dvs., a celor ce mânuiţi condeiul, să ajutaţi la prefacerea sufletelor, spre a avea din Basarabia o cetate românească în acest răsărit în calea de totdeauna a puhoaielor barbare".

Sabin Popescu-Lupu

ASOCIAŢIA PRESEI ROMÂNE DIN BASARABIA ŞI-A RELUAT ACTIVITATEA

Zilele acestea, membrii Asociaţiei Presei Române din Basarabia s'au reunit într'o şedinţă sub preşedinţia d-lui L. T. Boga, profesor şi directorul Arhivelor Statului şi în asistenţa d-lui prof. univ. C. N. Tomescu, hotărând reluarea activităţii acestei Cooperaţiuni profesionale potrivit statutelor, activitate întreruptă cu prilejul tristelor evenimente de anul trecut, când provincia noastră fusese din nou robită de hoardele comuniste.

S'a alcătuit următorul comitet: preşedinte, Leon T. Boga, vicepreşedinţi, Pr. V. Ţepordei şi Nicolae Dunăreanu; secretar, Sergiu Matei Nica; casier, Sergiu C. Roşca.

Membri: Protoereu Pavel Grosu, Sabin Lupu, Mihail Spiridonică şi Paul Donici.

S'a hotărât să se încaseze de urgenţă cotizaţiile curente conform statutelor, cât şi cele raportate timpului din refugiu, pentru formarea unui prim fond de susţinere a Asociaţiei.

In cadrul acestei şedinţe au fost comemoraţi toţi luptătorii scrisului românesc din Basarabia, căzuţi pentru izbânda gândului constructiv românesc.

Cu prilejul acesta s'a constatat că ideia naţională care a animat întotdeauna pe slujitorii basarabeni ai scrisului românesc a supravieţuit cu aceeaşi intensitate şi în timpul refugiului, păstrând intactă legătura cu aspiraţiunile reale ale Basarabiei.

Membrii Asociaţiei au hotărât intensificarea activităţii spirituale în cadrul nouei vieţi româneşti — inaugurate de către Mareşalul desrobitor şi Erou — şi în afara domeniului gazetăresc: serbări culturale, conferinţe, şezători literare, în scopul de a contribui la ridicarea sentimentului naţional în această provincie.

La sfârşitul şedinţei, s'au expediat telegrame omagiale M. S. Regelui, D-lui Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi D-lui prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedinte şi Preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri, titularul Ministerului Propagandei Naţionale.

S'au încheiat apoi cuvenitele procese verbale, dintre cari unul a fost înaintat Ministerului Propagandei Naţionale şi altul, d-lui St. Vlădescu, Preşedintele Federaţiei Naţionale a Presei din Provincie, for tutelar al organizaţiunilor de presă din întreaga ţară.

BANDA DE TERORIŞTI COMUNIŞTI A FOST INAINTATĂ CURŢII MARŢIALE

Organele Siguranţei municipale din Chişinău, sub conducerea destoinică a d-lui dr. Traian Andriescu, au făcut cunoscut că ancheta cu privire la banda de terorişti comunişti care avea misiunea să facă acte de sabotaj şi teroare în Basarabia, a fost încheiată.

Au fost indentificaţi, cercetaţi şi trimişi Curţii Marţiale din Chişinău, următorii indivizi:

Budicov Ion, ing. agronom Jemăneanu Boris, Ocicovsky Igor şi Untu Simeon, toţi originari din localitate.

Numiţii, călcând peste orice datorie ce trebuiau s'o acorde ţării, s'au constituit în bandă imediat după ce au terminat cursurile unei şcoli speciale de spionaj şi terorism, pregătindu-se odată cu isgonirea hoardelor roşii din Basarabia, să săvârşească acte de sabotaj, în care scop s'au şi înarmat cu materialul respectiv pentru distrugeri.

Judecarea acestor trădători ai cauzei româneşti în Basarabia, este aşteptată cu un viu interes de către publicul local.

PREOŢII OBLIGAŢI SĂ IMPLINEASCĂ PE COMANDANŢII PREGĂTIRII PREMILITARE

Arhiepiscopia locală a comunicat directoratului Invăţământului din Basarabia că a discus ca preoţii să suplinească în mod obligatoriu pe învăţătorii şi directorii de şcoli primare, — în momentul de faţă mobilizaţi şi cari sunt însărcinaţi cu instruirea tinerilor premilitari.

Această măsură însă, — spune adresa Arhiepiscopiei, — nu va putea fi aplicată, deoarece şedinţele instrucţiei premilitare au loc în zilele de Sâmbătă şi Duminică, tocmai în timpul când preoţii trebue să fie prezenţi la biserică, pentru îndeplinirea serviciului propriu misiunii lor canonice.

DIN TG.-FLOREŞTI-SOROCA

Sanitare. — In regiunea noastră s'a ivit câteva cazuri de tifos exantematic. Serviciul sanitar a luat toate măsurile pentru combatere. Cazuri mortale nu sunt.

La restaurantul „Dobrogeanu" toate murdăriile dela bucătărie se varsă în curte fără a avea groapă de gunoi; din curte poţi să scoţi câteva care de murdărie. Autorităţile sanitare sunt rugate de a lua măsuri de curăţenie, întrucât toată această murdărie se scurge în stradă.

Furt. — In seara de 20 Noembrie a. c. hoţi necunoscuţi au pătruns în curtea lui Podgurschi T., şi spărgând lacătul, a furat grâu, ceapă, cartofi şi păsări.

Cooperaţie. — In târgul Floreşti, prin munca depusă de d. dr. veterinar Pogorevici, s'a înfiinţat cooperativa „Renaşterea". D. dr. Pogorevici depune o muncă pentru a aprovisiona populaţia cu strictul necesar. La cooperativă se găseşte gaz, sare, săpun, zahăr, etc., care este distribuit mai întâi la membri apoi şi la ceilalţi locuitori.

Numire. — In Tg. Floreşti a fost numit ca primar d. plut. maj. rezervist Panaite. Populaţia este foarte mulţumită, întrucât îl cunosc de mai înainte ca un bun gospodar, deoarece a făcut parte din reg. 30 inf. local şi a mai fost ca primar în com. Mărculeşti, la o depărtare de 5 km. Sperăm că într'un timp scurt el va face din acest târg, chiar să fie după cum e numele.

Timpul. — In regiune, din cauza gerului, însămânţările nu se pot face din lipsa animalelor şi a timpului. Mulţi locuitori au rămas fără a semăna grâu de toamnă. Oamenii lucrează la culesul şi căratul porumbului şi a soiei.

Preţurile maximale. — Carne de porc, 100 lei kgr., slănină 150 lei kgr., porc viu 60 lei kgr., laptele 15 lei kgr., brânza de vacă 80 lei kgr., găini 100—110 lei perechea, făină porumb 10 lei kgr., de grâu 60 lei kg. albă).

Gâşte 200-220 lei kgr., unt de vacă 250 lei, kgr., ouă 4-5 lei bucata.

ULTIMA ORA

CEL MAI MARE AERODROM DELA MOSCOVA, DISTRUS DE AVIAȚIA GERMANĂ

BERLIN, 29 (Rador). — Avioane germane de luptă au atacat Vineri, cu foarte mare succes, cel mai mare aerodrom din regiunea Moscovei.

Hangare și cazărmi, precum și un mare număr de avioane aflate pe sol, au fost distruse.

Un ofițer aviator german a declarat între altele: Grație unei recunoașteri foarte bine făcută avioanele noastre au putut ușor să descopere obiectivul, cu toate că el era foarte bine camuflat. Deși artileria antiaeriană sovietică a deschis asupra noastră un foc puternic, noi am putut să aruncăm toate bombele aflate pe bordul avioanelor deasupra hangarelor, cazărmilor și avioanelor aflate pe teren. Impotriva acestor obiective avioanele germane au aruncat un foarte mare număr de bombe. După terminarea bombardamentului, aviatorii germani au putut să observe că întreg aerodromul sovietic era acoperit de flăcări și de nori groși de fum.

REGIMENTUL „GERMANIA" A INTRAT IN LUPTĂ

BERLIN, 30 (UTA). — Comandantul Felix Hartmann, un vechi luptător norvegian înrolat în armata germană în timpul războlului mondial și asișderea și în actualul război, a făcut o interesantă dare de seamă în fața unei adunări selecte germano-norvegiene, care a avut loc la Oslo, tratând despre contribuția eroică a voluntarilor norvegieni înrolați în regimentul „Germania". In acest regiment sunt încadrați Germani, Danezi, Finlandezi, Suedezi, Norvegieni, Flamanzi și Olandezi.

Formarea unei unități de trupe așa de compozite a fost natural, o experimentare, fiindcă trebuia să se demonstreze primordial dacă ideia unității germanice își va găsi expresia ultimă înfruntând la mare înălțime crâncena realitate a răsbolului. Felix Hartmann a răspuns afirmativ la această întrebare, menționând în mod deosebit comportarea eroică a voluntarilor norvegieni, când au primit botezul focului cu prilejul străpungerii liniei Stalin, și mai târziu, când s'au dat crâncenele lupte de pe Nipru. Din 111 voluntari norvegieni înrolați în regimentul „Germania", 86 au și fost decorați ca o distincție a comportării lor exemplare, cu prilejul unei lupte extrem de grele, care a durat trei zile.

ARMATA ROȘIE BÂNTUITĂ DE BOLI

BERLIN, 29 (Rador). — Numeroși bolșevici, care au fost făcuți prizonieri în ultimele zile pe frontul oriental, în sectorul central, prezintă simptomele caracteristice ale unor boli grave.

Mulți dintre ei suferă de dizenterie, alții de scorbut, tuberculoză și boale venerice. Gerul, viața petrecută în mlaștini și ploile au învins chiar naturile cele mai rezistente, a declarat maiorul medic dr. Sergie Nicolaevici Polov, care a fost făcut prizonier împreună cu un mare grup de soldați sovietici.

In continuare, maiorul medic sovietic a arătat că de luni de zile soldații nu au mai mâncat mâncare caldă, astfel încât este normal, ca ei să fie foarte slăbiți. In ultimele 15 zile, a terminat medicul sovietic, soldații dintr'un batalion rusesc au murit în serie. Numai în timp de trei zile au murit peste 50 de oameni.

EROII ITALIENI DELA GONDAR AU BINEMERITAT DELA PATRIA LOR

ROMA, 29 (Rador). — Apărătorii Gondarului, declară ziarele italiene, au adăugat o admirabilă pagină la cele mai frumoase pagini ale eroismului militar.

Complet izolați de luni de zile de patrie, fără posibilitate de reaprovizionare, obligați să-și economisească rezervele, hrana și munițiile, care se terminau încet dar în mod sigur, soldații dela Gondar au ținut piept unui adversar de 20 de ori mai numeros, înzestrat din belșug cu armament și material, decis să sfârșească cât mai degrabă, și care, în cursul atacurilor date, nu făcea nici un fel de economie de oameni sau material.

O mână de viteji a jurat să lupte până la ultimul cartuș și până la ultima fărâmitură de pâine. Eroii de la Gondar și-au ținut jurământul, provocând admirația inamicului și a lumii întregi.

Presa italiană amintește sfârșitul glorios al unui batalion de carabinieri, care, acum câteva zile, copleșit de forțe cu mult superioare, după ce terminase munițiunile, s'a bătut la baionetă, luptând până la ultimul om.

Acest admirabil exemplu a fost urmat și de ultimii apărători ai Gondarului. Pe străzile orașului soldații italieni au luptat împotriva tancurilor inamice, până în momentul când comandantul fortăreței a socotit necesar să ordone încetarea luptei, pentru a cruța populația civilă.

La Gondar, declară ziarele italiene, soldații noștri au apărat un drept sfânt: dreptul de a munci. Sacrificiul eroilor dela Gondar împiedecă prescrierea acestui drept. Acești eroi au binemeritat dela patrie.

DUCELE OMAGIAZĂ PE VITEJII DELA GONDAR

ROMA, 29 (Rador). — Consiliul de miniștri a ținut ședință Sâmbătă dimineața sub președinția Ducelui.

Consiliul a adoptat o ordine de zi prin care aduce salutul său luptătorilor eroi dela Gondar, luptătorilor din Marmarica și corpului expediționar din Rusia, care, luptând alături de camarazii germani, fac față încercărilor disperate ale imperiului britanic și ale bolșevismului.

Consiliul a ținut apoi să adreseze elogiul său populației din Italia sudică și insulară, pentru calmul și disciplina de care dă dovadă confirmând voința de victorie a poporului italian.

In aceeași ședință au fost aprobate numeroase măsuri de ordin administrativ. Consiliul a aprobat între altele un decret pentru numirea unui înalt comisar însărcinat să asigure executarea acordurilor italo-germane privitoare la regiunea Adigelui superior. O măsură asemănătoare a fost adoptată de guvernul german.

La propunerea făcută de ministrul schimburilor și devizelor, consiliul a aprobat un decret menit să introducă în Italia, cu privire la bunurile ce aparțin supușilor nord-americani, aceleași măsuri pe cari guvernul din Washington le-a adoptat cu privire la bunurile italienilor din Statele Unite. Supușii nord-americani sunt obligați să declare bunurile imobile asupra cărora au dreptul de proprietate sau de uzufruct în Italia.

Consiliul a mai adoptat o serie de măsuri importante în favoarea foștilor luptători acordându-le diferite înlesniri.

Cu toate greutățile terenului, trupele germane înaintează către țelul final: distrugerea bolșevismului

COMUNICATUL GERMAN

MOSCOVA STRÂNSĂ TOT MAI MULT IN CLEȘTELE TRUPELOR GERMANE

Evadarea inamicului din încercuirea dela Leningrad, este zadarnică

BERLIN, 29 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

In acțiunile ofensive din fața Moscovei au fost realizate noi câștiguri de teren.

In apropiere de Rostov și în basinul Donețului, inamicul, care dădea noi atacuri cu mari masse și fără a ține seama câtuși de puțin de pierderile forțelor sale, a suferit noui pierderi grele și sângeroase. Trupele de ocupație din Rostov evacuează, conform ordinelor primite, cartierele orașului, pentru a întreprinde fără cruțare măsurile de represalii dovedite necesare contra populației, care a participat la lupte în spatele trupelor germane, contrar regulelor războiului.

Incercări întreprinse cu efective destul de importante, de către inamic, pentru a sparge frontul de încercuire dela Leningrad, au fost respinse.

In Africa de nord, trupele aliate sunt angajate într'un atac concentric împotriva unor importante forțe britanice, cari au înaintat din nou în direcția Tobruk, venind dinspre sud-est.

Avioane germane de luptă au bombardat cu succes instalațiile de cale ferată situate în apropiere de Sidi Barani.

Vase germane de avantpost au respins cu succes atacul dat de o flotilă de vedete rapide britanice contra unui convoi. Vedetele inamice, avariate în parte, au fost urmărite de torpiloare germane, cari au scufundat una din ele, iar pe alte două le-au avariat atât de grav, într'o luptă dată din apropiere, încât pierderea lor este aproape sigură. Toate vapoarele germane au sosit în porturile lor de destinație.

*

BERLIN, 29 (Rador). — Incercările bolșevicilor, de a se elibera de sub presiunea atacurilor germane date în sectorul central al frontului de răsărit, prin trecerea la contraatacuri, au dat greș și eri ca și în zilele precedente.

Câteva poziții bine fortificate ale bolșvicilor, în sectorul central, au fost străpunse de trupele germane. In alt sector, forța de rezistență a bolșevicilor a fost sfărâmată prin înfrângerea contraatacurilor lor.

Pierderile bolșevicilor, în oameni și material, suferite în aceste lupte sunt foarte mari. In ziua de 28 Noembrie, au fost găsiți, numai în fața liniilor unei singure divizii germane, 700 de soldați sovietici morți. In sectorul vecin cu această divizie germană, contratacul bolșevic a fost oprit de focul trupelor noastre. Forțele sovietice, care au mai putut scăpa de focul armelor germane, au fost împrăștiate.

In cursul acestor lupte, aviația germană și artileria antiaeriană au sprijinit trupele terestre și au adus partea lor de contribuție la succesele dobândite. Eficacitatea unităților germane de artilerie antiaeriană în cooperare cu infanteria reiese din exemplul a două baterii antiaeriene angajate în luptele violente ce s'au desfășurat în sectorul sudic al frontului; în condiții excepțional de grele, aceste două baterii au respins în timp de o jumătate de oră atacul forțelor blindate sovietice. Cu tot focul permanent al artileriei inamice, aceste două baterii au luat sub focul lor carele blindate sovietice, distrugând zece care de asalt, dintre care unul de tipul cel mai greu, silind pe bolșevici să se retragă.

In aceste lupte, forțele germane n'au avut decât pierderi neînsemnate.

O BRIGADĂ DE INFANTERIE INAMICĂ NIMICITĂ IN LUPTELE DELA TOBRUK

Comandantul brigăzii, a căzut prizonier

ROMA, 29 (Rador). — Iată comunicatul oficial nr. 545, dat de cartierul general al forțelor armate italiene:

Eri, în a 11-a zi a bătăliei din Marmarica, lupta a devenit din nou violentă chiar din zori și a durat până la lăsarea nopții.

Pe frontul Solum, activitate de artilerie și încercări nesbutite de atac din partea inamicului.

La Tobruk, un nou atac inamic spre est, dat pentru a sfărâma cercul care strânge fortăreața, a fost sdrobit de trupele diviziei Bologna.

In zona centrală, s'au dat lupte crâncene între detașamente cuirasate și infanterii, sprijinite de artilerie și aviație; în cursul acestor lupte a fost nimicită o întreagă brigadă de infanterie motorizată inamică; peste o mie de prizonieri au căzut în mâinile trupelor germane și italiene.

Intre acești prizonieri se află și generalul englez James Karges, comandantul brigăzii.

Numărul carelor înarmate britanice distruse trece de 50. Alte unități mecanizate și camioane inamice, în mare număr, au fost incendiate sau scoase din uz.

Forțele aeriene italo-germane au fost foarte active. Câteva escadrile au continuat să bombardeze grupurile motorizate ale inamicului din zona oazei Gialo.

In după amiaza zilei de 27 Noembrie, două avioane britanice au mitraliat Misurata. Unul din ele a fost doborât în flăcări. Au fost doborâte pe frontul din Marmarica încă două avioane britanice.

ORAȘUL VOLOHOLANSK CUCERIT DE TRUPELE GERMANE

BERLIN 29 (Rador). — Din izvor militar competent se anunță că localitatea Voloholansk, care în știrile difuzate în ultimele săptămâni de bolșevici și de aliații lor era calificată drept centrul rezistenței sovietice, se află și ea acum în mâinile germanilor.

Importanța militară a acestei localități stă în faptul că ea este nu numai o importantă încrucișare de drumuri, ci este situată în același timp pe linia ferată Moscova-Riga.

ASASINAREA UNUI ZIARIST AMERICAN LA KUYBIȘEV (SAMARA)

ADANA, 29 (Rador). — Corespondentul agenției DNB. transmite:

Se anunță din sursă competentă că reprezentantul consorțiului de presă Hearst din Kuybâșev a căzut victima unui atentat pus la cale, acum 10 zile, de poliția secretă sovietică.

In urma acestui atentat, guvernul Statelor Unite a protestat energic pe lângă guvernul sovietic.

INFĂPTUIRILE REGIMULUI REINTREGIRII ROMÂNEȘTI

DISCUTATE DE D. PROF. M. ANTONESCU LA BERLIN

BERLIN, 29 (Rador). — Corespondentul agenției RADOR transmite:

Ecoul întrevederilor dela Berlin și comentariile ce s'au făcut de presa internațională privind acest prim congres european redau exact proporțiile unei acțiuni diplomatice de mare amploare, pornită din inițiativa Germaniei și la care statele continentale au aderat, mărturisind dorința lor de colaborare nu numai militară, cum este cazul cu o parte din ele, ci și politică și economică.

Se subliniază în special că Europa ca entitate politică apare azi întâia dată și că faptul nu poate fi ignorat într'un moment în care numai efortul comun este în măsură să redea continentului posibilitatea de apărare sau de afirmare.

Considerat ca un început, actul de la Berlin este menit să deschidă într'un viitor foarte apropiat drumul spre o rezolvare fericită a tuturor problemelor ce se cer neîntârziat soluționate.

Dacă vizitele oamenilor politici europeni făcute la Berlin în zilele de 25—28 Noembrie vor fi urmate și de altele ale reprezentanților statelor care nu sunt încă nici în pactul tripartit, nici în pactul anti-komintern, aceasta nu se poate spune.

Fapt cert este însă că bunele rezultate la care s'a ajuns în conversațiile care au avut loc în aceste zile dau garanția succesului acțiunilor ce se întreprind în această direcție.

In ce privește România, a cărei poziție în concertul european îndreptățește speranțele unui popor care nu a precupețit nici o jertfă în luptele pentru apărarea ordinei și civilizației, conferința dela Berlin a însemnat un mare succes.

Intrevederile d-lui profesor Mihail Antonescu, președintele ad-interim al consiliului de miniștri, cu toți conducătorii Germaniei și cu reprezentanții celorlalte state vor fi, în realizările regimului Reintregirii, puncte cardinale.

*

BERLIN, 29 (Rador). — Corespondentul agenției RADOR transmite:

D. profesor Mihai Antonescu președintele ad interim al consiliului, a avut înainte de a părăsi Berlinul, lungi întrevederi cu d-nii dr. Goebbels, ministrul propagandei și Funk, ministrul economiei Reichului.

D-sa a primit deasemeni pe d. dr. Clodius, cu care a discutat problemele ce formează azi obiectul conversațiilor economice germano-române purtate de comisia economică română ce se află de mai mult timp la Berlin.

ZIARIȘTI AMERICANI ȘI ENGLEZI LUAȚI PRIZONIERI IN LUPTELE DELA MARMARICA

ROMA, 29 (Rador). — Corespondentul agenției DNB. află din izvor oficial italian că în afară de ziariștii americani Harald Denny (New York Times) și Godfrey Anderson (Associated Press), au mai fost luați prizonieri în luptele din Marmarica următorii ziariști străini: Ed. Ward, reprezentantul Societății engleze de radio BBC, cum și următorii cinci ziariști din Africa de Sud: J. G. Lamprecht (Radio. Africa de Sud), C. Morton (Englishpress), S. Frige (Africanpress-Pretoria), R. W. Cinclair și reprezentantul lui „World Film Corporation", al cărui nume nu este cunoscut încă.

INUTILITATEA ORICĂREI INTERVENȚII NORD-AMERICANE FAȚĂ DE SOVIETE

BERLIN, 30 (UTA). — Anumite dări de seamă ale ziarelor americane, au întărit în toată lumea, impresia că Roosevelt, urmându-și pas cu pas politica sa de războiu și plănuind intrarea în actualul conflict cu forțe de luptă americane, sondează opinia publică a țării și voește a o obișnui, încetul cu încetul cu o asemenea eventualitate. Că aceasta este și părerea USA-ului, o dovedește o cuvântare la radio a fostului președinte Hover, care susține apăsat că marea majoritate a poporului Statelor Unite e contra trimiterii unei armate expediționare spre Europa sau Africa. In chip vizibil, Hoover stă sub impresia faptului că cercuri conducătoare ale USA-ului s'au obișnuit, cel puțin teoretic, cu ideea de a trimite soldați americani pe marele câmp de luptă unde se desfășoară conflictul european, cum ar fi în Persia sau Egipt. Deaceea adresează un avertisment serios organizatorilor de asemenea planuri și în special stabilește:

1. Spre deosebire de cum au stat lucrurile în războiul mondial, USA nu poate trimite acum nici o armată în Europa, după cum întărește orice specialist militar, admițând chiar că ar ajunge să treacă Atlanticul. O înfrângere a lui Adolf Hitler nu poate fi obținută de America. Dacă Rusia cu 10 mil. soldați și 20.000 avioane, pe propriul său pământ, cu propriile sale întăriri, cu toate liniile de comunicație neîntrerupte, nu a putut învinge armata germană atunci nici forțele americane unite cu cele engleze nu pot aduce o schimbare în mersul războiului.

2. Afirmația că Hitler, acum sau peste 10 ani, cu toată continua desvoltare a aviației americane și a marinei de războiu, va debarca în emisfera vestică, nu este decât o sforită creată de propagandă, pentru a provoca spaima poporului american.

Ceeace este demn de atenție este faptul că presa germană, cu toată rezerva principială față de evenimentele interne americane, se ocupă în mod excepțional cu expunerile lui Hover. De bună seamă că aceasta se întâmplă datorită faptului că dovedește un realism politic și militar, în analizarea situației europene și eventualelor posibilități, realism care caracterizează admirabil lipsa de perspective a oricărei intervenții militare.